

Aleksander Czacki, Jerzy Jasiński

Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 12/7-8(127-128), 124-127

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Inicjatorem wycieczki na terenie Francji był adw. Charles Lederman, działacz stowarzyszenia francuskiego „Odra-Nysa”.

W dniu 8 kwietnia 1968 r. w siedzibie Warszawskiej Rady Adwokackiej odbyło się spotkanie grupy francuskiej z przedstawicielami adwokatury polskiej.

Ze strony polskiej udział w spotkaniu wzięli: Prezes NRA — adw. dr Stanisław Godlewski, Sekretarz NRA — adw. Zdzisław Czeszejko, Wicedziekan Warszawskiej Rady Adwokackiej — adw. Karol Potrzebowski, Sekretarz Warszawskiej Rady Adwokackiej — adw. Zbigniew Czerski oraz kilkunastu adwokatów z terenu stolicy.

Na powitanie przemówił do gości francuskich Prezes NRA adw. dr Stanisław Godlewski, któremu odpowiedział adw. Claude Lussan, podkreślając tradycyjną przyjaźń polsko-francuską, mającą tak długą tradycję, oraz więzy kulturalne między obydwojma krajami, a także przyjazne i serdeczne stosunki między prawnictwem obu krajów.

Następnie adw. Zbigniew Czerski wygłosił w języku francuskim krótki referat, w którym przedstawił organizację i zadania adwokatury polskiej w świetle obowiązującej ustawy o ustroju adwokatury.

Po referacie wywiązała się ożywiona dyskusja, w czasie której goście francuscy zadawali szereg pytań na tematy związane z zadaniami adwokatury i wykonywaniem zawodu adwokata w Polsce, wykazując zainteresowanie udziałem adwokata w procesie sądowym i rolą samorządu adwokackiego w Polsce oraz podkreślając, że uprawnienia samorządu adwokackiego we Francji nie są tak rozbudowane.

W tymże dniu goście francuscy zwiedzili Zespół Adwokacki Nr 40 w Warszawie, zapoznając się z organizacją i działalnością zespołu.

Następnie o godz. 17³⁰ odbyło się spotkanie grupy francuskiej z przedstawicielami Zarządu Głównego Zrzeszenia Prawników Polskich. Spotkanie upłynęło w serdecznej i przyjaznej atmosferze. Gości powitał krótkim przemówieniem sekretarz ZG ZPP adw. Antoni Maciejewski, a następnie na ich pytania odpowiadał red. Kazimierz Kąkol.

W dniu 9 kwietnia 1968 r. grupa francuska, której towarzyszyli z ramienia Komisji Współpracy z Zagranicą przy NRA adw. Zbigniew Czerski i adw. Bohdan Falkiewicz a ponadto sędzia Przemysław Maćkowiak, zwiedziła gmach Sądów przy ul. Świerczewskiego 127, obserwując z zainteresowaniem przebieg rozpraw zarówno karnych, jak i cywilnych.

W czasie wszystkich spotkań z gośćmi francuskimi panował nastrój bardzo serdeczny. Zadawane przez kolegów francuskich pytania były bardzo rzeczowe i wiązały się z problematyką zawodową adwokatury. Goście wyrażali uznanie dla roli, jaką ustawa wyznacza dla samorządu adwokackiego i dla unormowań organizacyjnych związanych z jego pracą i działalnością.

2. Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba katowicka

I. Dla uczczenia V Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej zespoły adwokackie Izby katowickiej podjęły następujące zobowiązania w zakresie czynów społecznych:

1. Większość zespołów adwokackich zobowiązała się udzielać bezpłatnych porad prawnych rencistom i inwalidom oraz kobietom w sprawach o ustalenie ojcostwa i alimenty w okresie dwóch miesięcy lub nawet do dnia Zjazdu Partii.
2. Dużo zespołów zgłosiło gotowość wygłaszania przez ich członków odczytów z dziedziny popularyzacji prawa w ramach organizacyjnych FJN, TWP lub ZPP.
3. Jeden z zespołów zobowiązał się do wygłoszenia przez jego członków cyklu prelekcji o powszechnym obowiązku obronnym PRL dla spopularyzowania ustawy z dnia 21.XI.1967 r.
4. Dwa zespoły adwokackie zobowiązały się do zbadania akt archiwalnych wydziałów niespornych sądów dla dostarczenia materiałów Okręgowej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich.
5. Kilka zespołów zadeklarowało doraźne składki na fundusz budowy pomnika „Centrum Zdrowia Dziecka”.
6. Niektóre zespoły adwokackie zobowiązały się do zorganizowania bibliotek polityczno-zawodowych.

II. Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Katowicach odbyło się w dniu 27 kwietnia 1968 r. w gmachu Związków Zawodowych.

W zgromadzeniu wzięli udział: Wiceminister Sprawiedliwości Kazimierz Zawadzki, przedstawiciel KW PZPR w Katowicach Jan Karpiński, przedstawiciel NRA adw. Witold Dąbrowski, Wiceprzewodniczący Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej Jan Grzbiela, Wiceprezes Sądu Wojewódzkiego Anna Sznicer, Wiceprokurator Wojewódzki Michał Bereznicki, przedstawiciel stronnictw politycznych i OKZZ.

Obecnych było 104 delegatów. Zgromadzeniu przewodniczył adw. Otto Sochański.

Sprawozdanie z działalności Rady Adwokackiej za 1967 r. złożył dziekan adw. Henryk Holak. Omówił on postawę i pracę adwokatury śląsko-dąbrowskiej w okresie sprawozdawczym, stwierdzając wypełnienie zadań postawionych przez Partię, Front Jedności Narodu i organa samorządowe. Dziekan Holak wskazał też na konieczność dalszego podnoszenia poziomu pracy zespołów adwokackich.

Działalność finansową Rady Adwokackiej omówił Skarbnik Rady adw. Zbigniew Jędrusik, stwierdzając polepszenie sytuacji lokalowej zespołów adwokackich dzięki subwencjom Naczelnej Rady Adwokackiej.

Pracę Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej omówił Prezes adw. Jerzy Tramer. Sposób załatwiania odwołań przez Wojewódzką Komisję Dyscyplinarną wskazuje na prawidłowość orzecznictwa. Wojewódzka Komisja Dyscyplinarna prowadziła też pracę profilaktyczną, sygnalizując Radzie Adwokackiej wypadki nieprawidłowości postępowania w pracy adwokatów.

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej adw. Franciszek Chachulski stwierdził, że Komisja nie znalazła podstaw, ażeby w jakiegokolwiek mierze kwestionować działalność Rady Adwokackiej. Ocenił on gospodarkę jej jako bardzo oszczędną.

W dyskusji nad sprawozdaniami zabierali głos adwokaci: Henryk Milwiv z Katowic, Feliks Motylewski z Katowic, Witold Chęciński z Gliwic, Jerzy Tramer z Chorzowa, Alfons Guzy z Katowic i Mieczysław Frelich z Katowic.

Poruszyli oni zagadnienia dotyczące postawy adwokatury w czasie wydarzeń

marcowych, pracy społecznej adwokatów, doskonalenia zawodowego i ideologiczno-politycznego, warunków pracy zespołu specjalistycznego, domu wypoczynkowego Izby Adwokackiej Katowickiej.

Wiceminister Zawadzki stwierdził, że obrady Izby katowickiej w korzystny sposób odbiegają od dotychczasowych zgromadzeń adwokatury, co wskazuje na właściwą postawę polityczną delegatów i Rady Adwokackiej. Izba katowicka, zdaniem jego, jest jedną z przodujących w kraju w trosce o właściwe miejsce adwokatury w Państwie Ludowym. Z kolei mówca omówił wypadki niewłaściwych wystąpień adwokatów, jakie miały miejsce w innych izbach.

Przedstawiciel NRA adw. Witold Dąbrowski stwierdził, że wypowiedzi dysku-tantów w zestawieniu z poprzednimi latami wskazują na większą dojrzałość polityczną i społeczną Izby katowickiej. Wiele miejsca poświęcono problemowi pracy w zespole i pracy społecznej adwokatów oraz zagadnieniom doskonalenia zawodowego i ideowo-politycznego. Następnie adw. Dąbrowski omówił działalność subwencyjną z Centralnego Funduszu Szkolenia Aplikantów Adwokackich oraz warunki, od których zależy skuteczność postępowania dyscyplinarnego.

Na wniosek Komisji Dyscyplinarnej Zgromadzenie uchwaliło absolutorium dla Rady Adwokackiej za rok 1967.

Na wniosek Komisji wnioskowej Zgromadzenie Delegatów uchwaliło wysokość poszczególnych składek na rzecz Izby, zatwierdziło preliminarz na 1968 r. oraz przeniesienie wygospodarowanej w r. 1967 nadwyżki bilansowej na fundusz podstawowy Izby. Poza tym Zgromadzenie uchwaliło szereg postulatów i dezyderatów pod adresem Rady Adwokackiej, dotyczących doskonalenia pracy zawodowej w zespołach: szkolenia zawodowego i politycznego, spraw bytowych, pracy społecznej adwokatów oraz wyegzekwowania zaległych świadczeń na rzecz Izby.

Zgromadzenie Delegatów uchwaliło solidaryzowanie się z uchwałami w sprawie wydarzeń marcowych, podjętymi przez organizacje partyjne adwokatury i liczne ośrodki adwokackie województwa katowickiego.

III. Koło TPPR przy Radzie Adwokackiej w Katowicach zorganizowało za pośrednictwem PBP „Orbis” wycieczkę do Moskwy i Leningradu w dniach od 6 do 16 czerwca 1968 r., w której wzięło udział 11 adwokatów.

Adw. Aleksander Czacki

Izba opolska

1. Dnia 30 marca 1968 r. odbyło się sprawozdawczo-wyborcze zebranie POP przy Radzie Adwokackiej w Opolu. Po referacie sprawozdawczym sekretarza POP adw. Jerzego Jasińskiego wywiązała się ożywiona dyskusja, w której poruszone zostały zarówno sprawy wewnątrzorganizacyjne, jak i zawodowe.

W wyniku wyborów pierwszym sekretarzem POP wybrany został ponownie adw. Jerzy Jasiński, a drugim sekretarzem — adw. Tadeusz Starosta.

Na zakończenie zebrania podjęta została rezolucja wyrażająca solidarność adwokatów Izby opolskiej z polityką Partii.

2. Dnia 20 kwietnia 1968 r. odbyło się doroczne Zgromadzenie Delegatów Izby Opolskiej. W toku ożywionej dyskusji, jaka wywiązała się po referacie sprawozdawczym dziekana Rady Adwokackiej w Opolu adw. Kazimierza Kaeppele, poru-

szona została przede wszystkim aktualna problematyka adwokatury ze szczególnym uwzględnieniem modelu uspołecznionego Zespołu adwokackiego jako podstawowego ogniwa pracy zawodowej.

Na zakończenie Zgromadzenia delegaci uchwalili rezolucję, która stwierdza, że adwokaci Izby opolskiej solidaryzują się z polityką Partii i Rządu PRL w związku z gorszącymi zajściami marcowymi.

3. Dnia 27 kwietnia 1968 r. Rada Adwokacka w Opolu wspólnie z Podstawową Organizacją Partyjną zorganizowała spotkanie koleżeńskie celem uczczenia Święta Pracy w dniu 1 maja. W oficjalnej części spotkania adw. Tadeusz Starosta wygłosił okolicznościowy referat. W dalszej części, obecni na spotkaniu koledzy adwokaci oraz przedstawiciel Wojewódzkiego Komitetu Stronnictwa Demokratycznego mgr Wojnowski zaproszeni zostali przez dziękana Rady na tradycyjną lampkę wina.

Spotkanie upłynęło w przyjemnej atmosferze.

adw. Jerzy Jasiński

I z b a w a r s z a w s k a

W 23 rocznicę zwycięstwa nad faszystowskimi Niemcami, w dniu 9 maja 1968 r., odbyło się w siedzibie Prezydium Warszawskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej spotkanie grupy kombatantów z radnymi.

Na spotkaniu obecni byli: I Sekretarz WKW PZPR — Henryk Szafrąński, Przewodniczący Prezydium WRN — Józef Pińkowski, dowódca Warszawskiego Okręgu Wojskowego — gen. dyw. Zygmunt Huszcza.

W czasie spotkania odbyła się uroczystość wręczenia uczestnikom walk z hitlerowskim faszystwem wysokich odznaczeń państwowych i wojskowych.

Najwyższe odznaczenie spośród 51 odznaczonych: Krzyż Srebrny Orderu Virtuti Militari — otrzymał adw. Ryszard Czarkowski, działacz ZBOWiDu, kierownik Zespołu Adwokackiego w Ostrowi Mazowieckiej, który w imieniu odznaczonych kombatantów wygłosił przemówienie, dziękując zebranych przedstawicielom Partii, Wojewódzkiej Rady Narodowej i Ludowego Wojska Polskiego za zaszczytne odznaczenia.

Adw. Ryszard Czarkowski, porucznik rezerwy, jest byłym żołnierzem II Armii WP i uczestnikiem akcji bojowej forsowania Nysy. W bitwie pod Budziszynem w kwietniu 1945 r. został ciężko ranny.

W tymże dniu 9 maja 1968 r. został także odznaczony Medalem za Udział w Walkach o Berlin adw. Mieczysław Bogucki, członek Zespołu Adwokackiego Nr 31 w Warszawie.